

WHWT v České republice

Historie chovu westů u nás je překvapivě dlouhá

V Československé knize rodokmenů, vydané v roce 1925, je za desítkou skotských teriérů uveden jeden aberdeen teriér a je u něj napsáno: 99. III. Rody, pes bílý, vržen v roce 1921, rodiče importováni z Anglie. Pěst: Darre v Anglii. Maj: J. F. Daubek, Praha III. Mostecká 15.

Rody byl pravděpodobně první představitel plemene, který běhal po našich výstavách. V roce 1926 vyšla zajímavá kniha Chov ušlechtilých a užitkových psů. Napsali ji pánové MVDr. Fr. Dvořáček a Th. Rotter, podplukovník v. v. Kniha se svou náplní příliš nelišila od dnešních publikací. Mimo výživy, plemenitby a nemoci psů se zabývala i některými plemeny. Jedním z nich je i West - Highland-terrier, který podle autorů „jest psík sice malý, ale velmi čilý, přiměřeně silný a vyznačující se dvojitou srstí, vysokou inteligencí a ušlechtilým zevnějškem.“ Spolu s většinou dalších teriérů se v první polovině minulého století west highland white teriéři chovali v rámci Československého Terrier Clubu a na rozdíl od skotských nebo cairn teriérů patřili spíše mezi plemena méně početná. Například v roce 1936 byli do naší plemenné knihy zapsáni pouze dva vestíci. Na Československé výstavě psů všech plemen pořádané 29. až 30. května 1937 v Praze, byli v katalogu uvedeni tři psi a jedna fenka. Všichni pocházeli ze zahraničních chovatelských stanic, konkrétně z Anglie a z Rakouska.

OBLÍBENCI OPERNÍ DIVY

Válka chov westů v Československu zastavila a poměrně dlouho trvalo, než se objevili noví jedinci. Do Prahy si je ze zahraničního turné přivezla první dáma české opery paní Maria Tauberová a přesto, že byla značně vytížená, udělala si čas a své vestíky předvedla na Speciální výstavě teriérů. Psal se rok 1960, výstava se konala na dohled od Národního divadla, na Střeleckém ostrově, a vestíci budili značný zájem. Pravdou ale je, že se

Chov west highland white teriérů v Čechách

Většině současných kynologů se asi zdá, že west highland white teriér je plemeno, které vstoupilo na naše území až v poslední době. Skutečnost je ale trochu jiná a historie chovu westů u nás je překvapivě dlouhá.

Plemeno se u nás dokázalo vypořádat s údělem módního psa

z dnešního pohledu jednalo o psy nepřilíš pěkné a že jejich velkým problémem byla povaha. Vestíci paní Tauberové lidi moc rádi neměli. V roce 1969 byli dovezeni dva jedinci z chovatelské stanice Königsholz a zdálo se, že plemeno konečně prorazí i u nás. Přesto trvalo ještě několik let, než se okolo west highland white teriérů vytvořil stabilní kruh chovatelů a než stouply počty zápisů na dnešní úroveň.

ČESKÝ WEST JE POJMEM

Vzhledem k tomu, že byl chov v osmdesátých letech postaven na importech z různých zemí a dost často i na psech spíše průměrných, potýkalo se plemeno s řadou problémů. Naši vestíci nebyli jednotní v typu, postrádali kompaktnost a vykazovali řadu nedostatků a chyb v délce hřbetu, postavení končetin a mechanice pohybu. Problémy nebyly jen se psy samotnými, ale i s přístupem chovatelů k péči a úpravě srsti. V okamžiku, kdy se otevřely hranice, otevřely se oči i lidem okolo westů a plemeno začalo jít nahoru nejen početně, ale i kvalitou. Takové tvrzení podporuje běžným zkušenostem, protože to většinou bývá naopak. Plemeno se stane módním a jeho úroveň klesá. Vestíci měli zřejmě štěstí na přemýšlivé a zodpovědné chovatele. Dnes má chov west highland white teriérů v České republice velice slušnou úroveň. Naši vestíci jsou kompaktní, kvadratičtí, s prostorným pohybem, slušným pigmentem a velmi dobrou kvalitou srsti. Naši vystavovatelé umějí upravovat a umí i výborně své psy předvést. O naše odchovy je zájem v zahraničí a naši psi budoují i na výborně obsazených výstavách. Český west je v Evropě pojmem.

NEJROBLIBENĚJŠÍ TERIÉR

V rámci Klubu chovatelů teriérů je sdruženo 23 plemen. West highland white teriér patří spolu s border teriérem k nejvíce zastoupeným. Dokazují to i v posledních letech poměrně stabilní počty zápisů. Chovné podmínky stanovují opravdu jen minimální požadavky a dávají chovatelům značný prostor pro vlastní názor. Psovi i feně stačí pro zařazení do chovu absolvování jedné výstavy s oceněním nejhůře velmi dobrá. Druhou podmínkou je získaný popisný svod. Jeho záměrem je získat větší a hlavně přesnější informace o jednotlivých psech, než jaké poskytují výstavy. Z chovu vylučující vady jsou jasně stanoveny. Patří mezi ně absence řezáku, jiný než nůžkový skus, nedostatečná pigmentace, zálopek na prutu, vatovitá srst a agresivita.

Z LOVCE SPOLEČNÍK

West highland white teriér je svým původem plemenem spíše loveckým. V dnešní době se ale pravděpodobně nikde při výkonu práva myslivosti nepoužívá. Česká republika je z tohoto pohledu trochu výjimkou, protože řada našich psů a fen

zkoušky má. Většinou se jedná o zkoušky z norování, existují ale i westi se zkouškami barvářskými, lesními či zkouškami vloh. Jsou psi, u kterých nezůstává jen u zkoušek, ale kteří se opravdu používají i v praxi. Pravdou ale je, že west je v prvé řadě společníkem a že tento úkol stejně dobře i stejně nadšeně plní v rodinách s dětmi i u starších lidí. Vestík je plemeno dobře ovladatelné, pere se jen málokdy a vychovat jej není problém ani pro úplného začátečníka.

PŘÍJEMNÉ PLEMENO

Z hlediska běžného majitele je west plemeno příjemné. Není náročný na výživu a v podstatě ani na běžnou údržbu. Hrubá teriérská srst na sobě nečistoty příliš nedrží a občasné česání psovi zcela stačí. West je plemeno bílé a to svádí řadu lidí k příliš častému koupání. Zkušený chovatelé se ale v zájmu svých psů vodě, a to zvláště vodě teplé v kombinaci s mýdlem či šamponem, vyhýbají a své psy „čistí“ pomocí obyčejného bramborového škrobu. Příliš časté koupání psí kůži nesvědčí. Trochu problematická může být z hlediska běžného majitele úprava srsti. West highland white teriér se, jako většina hrubosrstých teriérů, trimuje. V praxi to znamená, že se chlup vytrhává i s kořínkem. Pokud se přetrhne, přestřihne či přeřízne, zůstává kořínek v kůži a to může vyvolat u psa svědivou reakci. V dnešní době ale existuje řada slušných psích salonů, kde psa upraví tak, jak si to jeho původ a typ srsti žádá. V přehledu zápisů u nás chovaných plemen se WHWT drží v první třídě. Jak už bylo řečeno, jsou naši west highland white teriéři pěkní. Tak jako u jiných plemen se i u nich samozřejmě vyskytují i jedinci méně kvalitní. Pohybují se ale spíše na úrovni známky velmi dobré a vysloveně špatných psů je minimum. Potěšitelná je u našich psů a fen povaha. Jsou temperamentní, přítulní a jsou radostní. Nekonfliktní je i společnost lidí okolo bílého psa s krásně osrstěnou hlavou. Zdá se, že příjemné plemeno přitahuje i příjemné lidi. Vladimíra Tichá poradce chovu pro WHWT od roku 1980

Přehled zápisů plemene west highland white teriér

Rok 1936:	2 zapsaní jedinci
Rok 1986:	17 zapsaných jedinců
Rok 1996:	377 zapsaných jedinců
Rok 2000:	361 zapsaných jedinců
Rok 2003:	367 zapsaných jedinců
Rok 2004:	332 zapsaných jedinců

Česrtvě upravený WHWT na soutěži ve střihání psů